

32001R0761

L 114/1

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

24.4.2001

**REGULAMENTUL (CE) NR. 761/2001 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 19 martie 2001
privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit
(EMAS)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 175 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei (1),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social (2),

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat (3), având în vedere proiectul comun aprobat de comitetul de conciliere la 20 decembrie 2000,

întrucât:

(1) Articolul 2 din tratat prevede că, în special, Comunitatea are ca misiune promovarea creșterii durabile în întreaga Comunitate, iar Rezoluția din 1 februarie 1993 (4) subliniază importanța acestei creșteri durabile.

(1) JO C 400, 22.12.1998, p. 7 și JO C 212 E, 25.7.2000, p. 1.

(2) JO C 209, 22.7.1999, p. 43.

(3) Avizul Parlamentului European din 15 aprilie 1999 (JO C 219, 30.7.1999, p. 385), confirmat la 6 mai 1999 (JO C 279, 1.10.1999, p. 253), Poziția comună a Consiliului din 28 februarie 2000 (JO C 128, 8.5.2000, p. 1) și Decizia Parlamentului European din 6 iulie 2000 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Decizia Parlamentului European din 14 februarie 2001 și Decizia Consiliului din 12 februarie 2001.

(4) Rezoluția Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre, reușiți în cadrul Consiliului la 1 februarie 1993, privind programul de politici și acțiuni al Comunității referitor la mediu și la dezvoltarea durabilă (JO C 138, 17.5.1993, p. 1).

(2) Programul „Către o dezvoltare durabilă”, prezentat de către Comisie și aprobat în linii generale de rezoluția din 1 februarie 1993, subliniază rolul și responsabilitățile organizațiilor în ceea ce privește atât consolidarea economiei, cât și protecția mediului în ansamblul Comunității.

(3) Programul „Către o dezvoltare durabilă” pledează pentru lărgirea gamei de instrumente disponibile în domeniul protecției mediului și pentru utilizarea mecanismelor de piață pentru a determina organizațiile să adopte o atitudine proactivă în acest domeniu, pe lângă respectarea tuturor normelor administrative în vigoare în domeniul mediului.

(4) Comisia promovează o abordare coerentă între instrumentele legislative elaborate la nivelul Comunității în domeniul protecției mediului.

(5) Regulamentul (CEE) nr. 1836/93 al Consiliului din 29 iunie 1993 privind participarea voluntară a întreprinderilor din sectorul industrial la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS) (5) și-a demonstrat eficiența în promovarea îmbunătățirii rezultatelor obținute în industrie în ceea ce privește mediul.

(6) Experiența acumulată prin punerea în aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1836/93 trebuie folosită pentru a întări capacitatea sistemului comunitar de management de mediu și audit, denumit în continuare „EMAS”, de a genera o îmbunătățire a rezultatelor globale ale organizațiilor în ceea ce privește mediul.

(5) JO L 168, 10.7.1993, p. 1.

- (7) EMAS trebuie să fie accesibil tuturor organizațiilor cu impact asupra mediului, oferindu-le astfel un mijloc de a gestiona acest impact și de a-și îmbunătăți rezultatele globale în ceea ce privește mediul.
- (8) În conformitate cu principiile subsidiarității și proporționalității prevăzute la articolul 5 din tratat, eficacitatea contribuției EMAS la îmbunătățirea rezultatelor organizațiilor europene în domeniul mediului se poate realiza cu rezultate mai bune la nivel comunitar; prezentul regulament se limitează la asigurarea aplicării echivalente a EMAS în ansamblul Comunității prin stabilirea de norme, proceduri și cerințe esențiale comune privind EMAS, în timp ce măsurile ce pot fi luate în mod adecvat la nivel național sunt de competența statelor membre.
- (9) Organizațiile trebuie încurajate să participe la EMAS pe bază de voluntariat și ar putea câștiga valoare adăugată prin controlul regulamentar, prin reducere de costuri și prin imagine publică.
- (10) Este important ca întreprinderile mici și mijlocii să participe la EMAS și ca participarea lor să fie promovată prin facilitarea accesului la informație, la fondurile de susținere existente și la organismele publice și prin stabilirea sau promovarea măsurilor de asistență tehnică.
- (11) Informațiile transmise de statele membre trebuie utilizate de către Comisie pentru a evalua necesitatea elaborării unor măsuri specifice pentru intensificarea participării organizațiilor la EMAS, în special a întreprinderilor mici și mijlocii.
- (12) Transparența și credibilitatea organizațiilor care pun în aplicare sisteme de management de mediu cresc atunci când sistemul de management al acestora, programul de audit și declarația de mediu sunt examinate pentru a verifica conformitatea acestora cu cerințele corespunzătoare din prezentul regulament și în cazul în care declarația de mediu și actualizările ulterioare ale acestuia sunt validate de verificatori de mediu atestați.
- (13) Este, prin urmare, necesar să se asigure și să se îmbunătățească permanent nivelul de calificare al verificatorilor de mediu prin asigurarea unui sistem de atestare independent și neutru și printr-o formare continuă. Este, de asemenea, necesar să se exercite o monitorizare adecvată a activităților acestora pentru a asigura credibilitatea generală a EMAS. În consecință, trebuie prevăzută o cooperare strânsă între organismele naționale de atestare.
- (14) Organizațiile trebuie încurajate să elaboreze și să publice declarații periodice de mediu, informând astfel publicul și alte părți interesate despre rezultatele lor în ceea ce privește mediul.
- (15) Este necesar ca statele membre să poată oferi stimulente pentru a încuraja participarea organizațiilor la EMAS.
- (16) Comisia trebuie să acorde sprijin tehnic țărilor candidate la aderare pentru înființarea structurilor necesare pentru aplicarea EMAS.
- (17) În plus față de cerințele generale ale sistemului de management de mediu, EMAS acordă o importanță specială următoarelor elemente: respectarea legislației, îmbunătățirea rezultatelor în ceea ce privește mediul, precum și comunicarea externă și implicarea personalului.
- (18) Comisia trebuie să adapteze anexele la prezentul regulament, cu excepția anexei V, să recunoască standardele europene și internaționale asupra problemelor de mediu relevante pentru EMAS și să stabilească orientări în parteneriat cu părțile interesate de EMAS, în scopul asigurării unei puneri consecvente în aplicare a cerințelor EMAS pe teritoriul statelor membre. La elaborarea acestor orientări, Comisia trebuie să aibă în vedere politica de mediu comunitară, în special legislația comunitară, precum și angajamentele internaționale, acolo unde este cazul.
- (19) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament se adoptă în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a modalităților de exercitare a competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾.
- (20) Prezentul regulament trebuie revizuit, dacă este cazul, pe baza experienței dobândite după o anumită perioadă de funcționare.
- (21) Instituțiile europene trebuie să depună toate eforturile pentru a adopta principiile enunțate de prezentul regulament.
- (22) Prezentul regulament reia și înlocuiește Regulamentul (CEE) nr. 1836/93, care trebuie, în consecință, abrogat,

⁽¹⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Sistemul de management de mediu și audit și obiectivele acestuia

(1) Se instituie un program comunitar de management de mediu și audit care permite participarea voluntară a organizațiilor, denumit în continuare „EMAS”, pentru evaluarea și îmbunătățirea rezultatelor în ceea ce privește mediul ale organizațiilor și furnizarea de informații relevante pentru public și alte părți interesate.

(2) Obiectivul EMAS este să promoveze îmbunătățirea continuă a rezultatelor obținute de organizații în ceea ce privește mediul prin:

- (a) stabilirea și punerea în aplicare de către organizații a unor sisteme de management de mediu, astfel cum se indică la anexa I;
- (b) evaluarea sistematică, obiectivă și periodică a funcționării acestor sisteme, astfel cum se indică la anexa I;
- (c) informarea publicului și a altor părți interesate cu privire la rezultatele obținute în domeniul mediului și instituirea unui dialog deschis cu publicul și alte părți interesate;
- (d) implicarea activă a personalului în organizarea și introducerea unor măsuri adecvate de formare și perfecționare care să le permită participarea activă la sarcinile prevăzute la litera (a). La cerere, sunt implicați și reprezentanți ai personalului.

Articolul 2

Definiții

În înțelesul prezentului regulament:

- (d) „prevenirea poluării” înseamnă utilizarea unor procedee, practici, materiale sau produse care evită, reduc sau controlează poluarea, incluzând reciclarea, tratarea, modificarea procedeeelor, dispozitivele de control, utilizarea eficientă a resurselor și materialelor înlocuitoare;
- (e) „analiza de mediu” înseamnă o analiză preliminară aprofundată a problemelor de mediu, a impactului și a rezultatelor în ceea ce privește mediul care decurge din activitățile unei organizații (anexa VII);
- (f) „aspect ecologic” înseamnă un element al activităților, produselor sau serviciilor unei organizații care poate interacționa cu mediul (anexa VI); un aspect ecologic semnificativ este un aspect ecologic care are sau poate avea un impact semnificativ asupra mediului;
- (g) „impact ecologic” înseamnă orice modificare adusă mediului, benefică sau dăunătoare, rezultând în parte sau în totalitate din activitățile, produsele sau serviciile unei organizații;
- (h) „program ecologic” înseamnă descrierea măsurilor (în ceea ce privește responsabilitățile și mijloacele) luate sau preconizate pentru atingerea obiectivelor ecologice generale sau specifice, precum și pentru respectarea termenelor de aplicare aferente acestora;
- (i) „obiectiv ecologic general” înseamnă un obiectiv ecologic global, care decurge din politica de mediu, pe care o organizație și-l stabilește și care este cuantificat acolo unde este posibil;
- (j) „obiectiv ecologic specific” înseamnă o cerință detaliată de rezultat, cuantificată acolo unde este posibil, aplicabilă organizației sau anumitor componente ale acesteia, care derivă din obiectivele ecologice generale și care trebuie definită și respectată pentru atingerea acestor obiective;
- (k) „sistem de management de mediu” înseamnă acea parte din sistemul global de management care include structura de organizare, activitățile de planificare, responsabilitățile, practicile, procedurile, procedeele și resursele în vederea dezvoltării, aplicării, realizării, evaluării și menținerii politicii de mediu;
- (l) „audit de mediu” înseamnă un instrument de gestionare care constă într-o evaluare sistematică, documentată și obiectivă a rezultatelor organizației, a sistemului de management și a procedeeelor destinate protecției mediului, cu scopul de:
  - (i) a facilita controlul operațional al practicilor cu impact asupra mediului;
  - (ii) a evalua respectarea politicii de mediu, inclusiv a obiectivelor generale și specifice ale organizației (anexa II);

(a) „politică de mediu” înseamnă scopurile generale și principiile de acțiune ale unei organizații privind mediul, inclusiv respectarea tuturor cerințelor de reglementare privind mediul, precum și angajamentul față de îmbunătățirea constantă a rezultatelor obținute în ceea ce privește mediul; politica de mediu furnizează cadrul pentru stabilirea și revizuirea obiectivelor de mediu generale și specifice;

(b) „îmbunătățire constantă a rezultatelor obținute în ceea ce privește mediul” înseamnă procesul de creștere anuală a rezultatelor măsurabile ale sistemului de management de mediu legate de abordarea pe care organizația o are față de problemele sale de mediu importante, în funcție de politica sa de mediu și de obiectivele generale și specifice; creșterea rezultatelor nu trebuie neapărat să aibă loc simultan în toate domeniile de activitate;

(c) „rezultate obținute în ceea ce privește mediul” înseamnă rezultatele gestionării aspectelor legate de mediu de către o organizație;

- (m) „ciclu de audit” înseamnă perioada de timp în care toate activitățile unei organizații sunt auditate (anexa II);
- (n) „auditor” înseamnă o persoană sau o echipă aparținând personalului organizației sau din afara acesteia, care acționează în numele conducerii organizației și având, individual sau colectiv, competențele prevăzute la anexa II punctul 2.4 și fiind suficient de independente față de activitățile auditate pentru a formula o apreciere obiectivă;
- (o) „declarație de mediu” înseamnă informațiile enumerate la anexa III punctul 3.2 literele (a)-(g);
- (p) „parte interesată” înseamnă o persoană sau un grup, inclusiv reprezentanți ai autorităților, interesați sau afectați de rezultatele obținute în ceea ce privește mediul de către o organizație;
- (q) „verificator de mediu” înseamnă orice persoană sau organizație independentă față de organizația verificată, care a obținut atestarea în conformitate cu procedurile și condițiile prevăzute la articolul 4;
- (r) „sistem de atestare” înseamnă un sistem pentru atestarea și monitorizarea verificatorilor de mediu, gestionat de o instituție sau organizație imparțială desemnată sau creată de statul membru (organismul de atestare), având resurse și competențe suficiente și dispunând de procedurile adecvate pentru a exercita funcțiile definite de prezentul regulament pentru un asemenea sistem;
- (s) „organizație” înseamnă o societate comercială, o societate, o firmă, o întreprindere, o autoritate sau o instituție, o parte din sau o combinație a acestora, având sau nu personalitate juridică, de drept public sau privat, care are propria structură de funcționare și administrativă.
- Entitatea înregistrată ca organizație în cadrul EMAS primește aprobarea prealabilă a verificatorului de mediu și, acolo unde este cazul, a organelor competente, având în vedere orientările Comisiei stabilite în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 14 alineatul (2), dar nu depășește frontierele unui stat membru. Cea mai mică entitate care poate fi luată în considerare este un sit. În circumstanțe excepționale, stabilite de Comisie în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 14 alineatul (2), entitatea evaluată pentru înregistrarea în cadrul EMAS poate fi mai mică decât un sit, spre exemplu o subdiviziune cu funcții proprii.
- (t) „sit” înseamnă tot terenul dintr-o locație geografică dată, aflat sub controlul managerial al unei organizații acoperind activități, produse și servicii. Acesta include întreaga infrastructură și orice echipament sau materiale;
- (u) „organisme competente” înseamnă organismele naționale, regionale sau locale desemnate de statele membre în conformitate cu articolul 5, pentru a îndeplini sarcinile specifice de prezentul regulament.

Articolul 3

Participarea la EMAS

(1) Orice organizație dedicată îmbunătățirii rezultatelor sale globale în ceea ce privește mediul sale poate participa în cadrul EMAS.

(2) Pentru ca o organizație să fie înregistrată în cadrul EMAS, aceasta trebuie:

- (a) să efectueze o analiză de mediu a activităților, produselor și serviciilor sale în conformitate cu anexa VII și referitoare la aspectele prevăzute la anexa VI și, pe baza rezultatelor obținute, să aplice un sistem de management de mediu îndeplinind toate cerințele enunțate la anexa I, în special respectarea legislației relevante din domeniul mediului.

Cu toate acestea, organizațiile care au deja un sistem de management de mediu atestat în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul 9 nu trebuie să efectueze o revizie ecologică formală în cazul în care se angajează în punerea în aplicare a EMAS, dacă sistemul de management de mediu certificat furnizează informațiile necesare pentru identificarea și evaluarea aspectelor ecologice enunțate la anexa VI;

- (b) să efectueze sau să solicite efectuarea unui audit de mediu în conformitate cu cerințele enunțate la anexa II. Auditul de mediu are ca scop evaluarea rezultatelor organizației în ceea ce privește mediul;

- (c) să elaboreze o declarație de mediu în conformitate cu anexa III punctul 3.2. Declarația acordă o atenție deosebită rezultatelor obținute de organizație în raport cu obiectivele sale generale și specifice în ceea ce privește mediul, precum și cu cerința de îmbunătățire continuă a rezultatelor sale în domeniul mediului și are în vedere nevoile de informare ale părților interesate;

- (d) să examineze analiza de mediu dacă este cazul, precum și sistemul de management, procedura de audit și declarația de mediu, pentru a verifica măsura în care îndeplinesc cerințele prevăzute de prezentul regulament, iar declarația de mediu este validată de către verificatorul de mediu pentru a garanta conformitatea acesteia cu dispozițiile din anexa III;

- (e) să înainteze declarația de mediu validată organismului competent din statul membru în care este stabilită organizația care solicită înregistrarea și să o pună la dispoziția publicului după înregistrare.

(3) Pentru ca o organizație să rămână înregistrată în cadrul EMAS, aceasta trebuie:

- (a) să se asigure că sistemul de management de mediu și programul de audit sunt verificate în conformitate cu cerințele anexei V punctul 5.6;
- (b) să transmită actualizările anuale necesare și validate ale declarației sale de mediu organismului competent și să le pună la dispoziția publicului. Frecvența actualizărilor poate varia în anumite condiții, stabilite în cadrul orientărilor Comisiei, adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 14 alineatul (2), în special în cazul întreprinderilor și organizațiilor mici, în conformitate cu Recomandarea 96/280/CE ⁽¹⁾ a Comisiei sau când nu există schimbări operaționale importante în sistemul de management de mediu.

Articolul 4

Sistemul de atestare

(1) Statele membre stabilesc un sistem de atestare a verificatorilor de mediu independenți și de monitorizare a activității acestora. În acest scop, statele membre pot utiliza fie instituțiile de atestare existente, fie organismele competente prevăzute la articolul 5 sau pot desemna sau institui orice alt organism cu statut adecvat.

Statele membre se asigură că sistemele au o componentă care să le garanteze independența și neutralitatea în îndeplinirea sarcinilor.

(2) Statele membre se asigură că sistemele sunt complet operaționale în cel mult 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

(3) Statele membre asigură părților implicate consultanța adecvată în introducerea și operarea sistemelor de atestare.

(4) Atestarea verificatorilor de mediu și monitorizarea activităților acestora se realizează în conformitate cu dispozițiile anexei V.

(5) Verificatorii de mediu atestați într-un stat membru pot desfășura activități de verificare în orice alt stat membru în conformitate cu cerințele enunțate la anexa V. Statul membru în care se desfășoară activitatea de verificare i se notifică cu privire la începerea acesteia, iar activitatea este supusă monitorizării de către sistemul de atestare al statului respectiv.

(6) Statele membre informează Comisia asupra măsurilor adoptate în aplicarea dispozițiilor prezentului articol și îi comunică modificările pertinente în structura și procedurile sistemelor de atestare.

(7) În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 14 alineatul (2), Comisia promovează colaborarea între statele membre, în special pentru a evita neconcordanțe între anexa V și criteriile, condițiile și procedurile aplicate de organismele naționale de atestare pentru atestarea și monitorizarea verificatorilor de mediu în vederea asigurării unui nivel consecvent de calitate al verificatorilor de mediu.

(8) O adunare constituită din toate organismele de atestare este instituită de acestea, cu scopul de a furniza Comisiei elementele și mijloacele necesare pentru îndeplinirea obligațiilor care îi revin în conformitate cu dispozițiile alineatului (7). Adunarea se întrunește cel puțin o dată pe an în prezența unui reprezentant al Comisiei.

Adunarea elaborează, ori de câte ori este necesar, orientări cu privire la aspecte legate de atestare, competență și monitorizarea verificatorilor de mediu. Documentele orientative astfel rezultate se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 14 alineatul (2).

Pentru a asigura o funcționare armonizată a organismelor de atestare și a procesului de verificare în toate statele membre, adunarea stabilește modalitățile unei proceduri de evaluare de către parteneri egali. Scopul evaluării de către parteneri egali este să se asigure că sistemele de atestare din statele membre respectă cerințele prezentului regulament. Un raport privind activitățile de evaluare de către parteneri egali este transmis Comisiei, care îl înaintează spre informare comitetului prevăzut la articolul 14 alineatul (1) și îl pune la dispoziția publicului.

Articolul 5

Organismele competente

(1) În termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, fiecare stat membru desemnează organismul competent responsabil pentru îndeplinirea sarcinilor prevăzute de prezentul regulament, în special la articolele 6 și 7, și informează Comisia cu privire la aceasta.

(2) Statele membre se asigură că organismele competente au o componentă care să le garanteze independența și neutralitatea și că aplică dispozițiile prezentului regulament în mod uniform.

(3) Statele membre furnizează organismelor competente orientări privind radierea provizorie sau definitivă a înregistrării organizațiilor. Organismele competente trebuie, în special, să dispună de proceduri pentru:

— examinarea observațiilor părților interesate cu privire la organizațiile înregistrate și

— refuzul înregistrării organizațiilor și radierea provizorie sau definitivă a înregistrării.

⁽¹⁾ JO L 107, 30.4.1996, p. 4.

(4) Organismul competent este responsabil pentru înregistrarea organizațiilor în cadrul EMAS. Acesta controlează așadar înscrierea și menținerea organizațiilor în registru.

(5) Organismele competente din toate statele membre se întrunesc cel puțin o dată pe an în prezența unui reprezentant al Comisiei. Obiectivul acestor întruniri este asigurarea coerenței procedurilor de înregistrare a organizațiilor în cadrul EMAS, inclusiv de radiere provizorie sau definitivă a acestora. Organismele competente stabilesc o procedură de evaluare de către parteneri egali pentru a ajunge la un consens asupra abordării lor practice a procesului de înregistrare. Un raport privind activitățile de evaluare de către parteneri egali este transmis Comisiei, care îl înaintează spre informare comitetului prevăzut la articolul 14 alineatul (1), și îl pune la dispoziția publicului.

Articolul 6

Înregistrarea organizațiilor

Înregistrarea organizațiilor se face de către organismele competente în următoarele condiții:

1. în cazul în care un organism competent

- a primit o declarație de mediu validată;
- a primit de la organizație un formular care conține cel puțin informațiile minime prevăzute de anexa VIII;
- a perceput taxele de înregistrare plătibile în temeiul articolului 16 și
- a adunat elemente suficiente pentru a se asigura, în special pe baza cercetărilor întreprinse pe lângă autoritatea responsabilă pentru aplicarea legislației în ceea ce privește respectarea de către organizație a legislației de mediu relevante, că organizația respectă toate cerințele prezentului regulament,

acesta înregistrează organizația candidată și îi atribuie un număr de înregistrare. Organismul competent înștiințează conducerea organizației cu privire la înregistrarea acesteia;

2. în cazul în care un organism competent primește un raport de monitorizare din partea organismului de atestare dovedind că activitățile verficatorului de mediu nu s-au desfășurat astfel încât să se asigure că organizația candidată întrunește cerințele prevăzute de prezentul regulament, înregistrarea este refuzată sau face obiectul unei radieri provizorii, după caz, până la obținerea asigurării că organizația respectă prevederile EMAS;

3. în cazul în care o organizație nu înaintează organismului competent în termen de trei luni din momentul în care i se solicită:

- actualizările anuale validate ale declarației de mediu sau
- un formular care conține cel puțin informațiile minime prevăzute de anexa VIII sau
- taxele de înregistrare corespunzătoare,

această organizație este radiată provizoriu sau definitiv din registru, după caz, în funcție de natura sau de gravitatea nerespectării cererii. Organismul competent informează conducerea organizației despre motivele măsurilor adoptate;

4. în cazul în care, în orice moment, un organism competent hotărăște, pe baza elementelor de probă deținute, că organizația nu mai respectă una sau mai multe dintre cerințele prezentului regulament, această organizație este radiată provizoriu sau definitiv, după caz, în funcție de natura și gravitatea nerespectării cerințelor.

În cazul în care un organism competent este informat de autoritatea de aplicare a legislației că organizația a încălcat norme administrative relevante privind protecția mediului, acesta refuză înregistrarea organizației sau o radiază provizoriu din registru, după caz;

5. refuzul înregistrării unei organizații, precum și radierea provizorie sau definitivă a unei organizații din registru, necesită consultarea părților interesate competente, pentru a furniza organismului competent dovezile necesare pentru luarea deciziei. Organismul competent informează conducerea organizației despre motivele măsurilor adoptate și despre procesul discuțiilor cu autoritatea de aplicare a legislației;

6. refuzul sau radierea provizorie încetează să se mai aplice în cazul în care organismul competent a primit informații care să îl convingă că organizația respectă toate cerințele EMAS sau dacă a primit de la autoritatea de aplicare a legislației informații care să îl convingă că încălcarea a încetat și că organizația a luat toate măsurile necesare pentru a se asigura că aceasta nu se mai produce.

Articolul 7

Lista organizațiilor înregistrate și a verficatorilor de mediu

(1) Organismul de atestare întocmește, revizuieste și actualizează o listă a verficatorilor de mediu, precizând extinderea atestării acestora în cadrul statului membru și comunică lunar Comisiei, precum și organismului competent, direct sau prin intermediul autorităților naționale, în funcție de decizia statului membru în cauză, modificările aduse acestei liste.

(2) Organismele competente deschid și mențin o listă a organizațiilor înregistrate în statul membru de care aparțin și o actualizează lunar. Organismele competente comunică lunar Comisiei, direct sau prin intermediul autorităților naționale, în funcție de decizia statului membru în cauză, modificările aduse acestei liste și pot organiza un sistem de schimb de informații pe sector economic și domeniu de competență în cadrul rețelei organismelor locale delegate.

(3) Registrul verifcătorilor de mediu și al organizațiilor înregistrate în cadrul EMAS este păstrat de Comisie, care îl pune la dispoziția publicului.

Articolul 8

Sigla

(1) Organizațiile care participă în cadrul EMAS pot să folosească sigla descrisă la anexa IV doar dacă înregistrarea lor în EMAS este validă. Caracteristicile tehnice privind reproducerea acesteia trebuie adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 14 alineatul (2) și publicate de către Comisie.

(2) Sigla EMAS poate fi folosită de organizații în următoarele cazuri:

- (a) pe informațiile validate descrise la anexa III punctul 3.5, în împrejurările definite în orientările Comisiei adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 14 alineatul (2), care se asigură că nu se produce o confuzie cu etichetele produselor ecologice (în acest caz, se folosește versiunea a doua de siglă, astfel cum este descrisă la anexa IV);
- (b) pe declarațiile de mediu validate (în acest caz, se folosește versiunea a doua de siglă, astfel cum este descrisă la anexa IV);
- (c) pe anteturile organizațiilor înregistrate (în acest caz, se folosește prima versiune de siglă, astfel cum este descrisă la anexa IV);
- (d) în documentele care fac publicitate pentru participarea unei organizații în cadrul EMAS (în acest caz, se folosește prima versiune de siglă, astfel cum este descrisă la anexa IV);
- (e) pe sau în reclamele la produse, activități sau servicii, doar în împrejurările definite de orientările Comisiei adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 14 alineatul (2), care se asigură că nu se produce o confuzie cu etichetele produselor ecologice.

(3) Sigla nu se folosește în următoarele cazuri:

- (a) pe produse sau pe ambalajul acestora;
- (b) în combinație cu afirmații comparative privind alte produse, activități și servicii.

Cu toate acestea, în cadrul evaluării prevăzute la articolul 15 alineatul (3), Comisia examinează împrejurările excepționale în care se poate folosi sigla și adoptă dispoziții în materie în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 14 alineatul (2), asigurându-se că nu se produce o confuzie cu etichetele produselor ecologice.

Articolul 9

Relația cu standardele europene și internaționale

(1) Se consideră că organizațiile care aplică standarde europene sau internaționale privind problemele de mediu relevante pentru EMAS și care respectă, în conformitate cu procedurile de certificare adecvate, acele standarde, îndeplinesc cerințele corespunzătoare din prezentul regulament, cu condiția ca:

- (a) standardele să fie recunoscute de către Comisie hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 14 alineatul (2);
- (b) cerințele de atestare pentru organismele de certificare să fie recunoscute de către Comisie hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 14 alineatul (2);

Referințele standardelor recunoscute (inclusiv secțiunile corespunzătoare din EMAS la care se aplică) și cerințele de atestare recunoscute trebuie publicate în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

(2) Pentru a fi înregistrate în cadrul EMAS, organizațiile prevăzute la alineatul (1) trebuie să demonstreze verifcătorului de mediu că respectă cerințele prezentului regulament care nu sunt reglementate de standardele recunoscute.

Articolul 10

Relația cu alte texte legislative privind mediul în Comunitate

(1) EMAS nu aduce în nici un fel atingere:

- (a) legislației comunitare sau
- (b) actelor cu putere de lege sau standardelor tehnice naționale care nu intră sub incidența legislației comunitare și
- (c) obligațiilor organizațiilor reglementate de aceste acte cu putere de lege și standarde în ceea ce privește controalele de mediu.

(2) Statele membre trebuie să studieze posibilitatea de a lua în considerare înregistrarea în cadrul EMAS în conformitate cu prezentul regulament la punerea în aplicare și în cadrul controlului respectării legislației de mediu, astfel încât să se evite dublarea inutilă a eforturilor din partea organizațiilor și a autorităților de aplicare competente.

Statele membre informează Comisia asupra măsurilor adoptate în acest sens. Comisia transmite informațiile primite de la statele membre Parlamentului European și Consiliului imediat ce acestea sunt disponibile și cel puțin o dată la trei ani.

Articolul 11

Promovarea participării organizațiilor, în special a întreprinderilor mici și mijlocii

(1) Statele membre promovează participarea organizațiilor în cadrul EMAS și examinează, în special, participarea la sistemul întreprinderilor mici și mijlocii (IMM) prin

- facilitarea accesului la informații, fonduri de susținere, instituții publice și achiziții publice fără a aduce atingere normelor comunitare care reglementează achizițiile publice;
- adoptarea sau promovarea măsurilor de asistență tehnică, mai ales în combinație cu inițiative întreprinse de instanțe profesionale sau locale adecvate (de exemplu, autorități locale, camere de comerț, asociații profesionale sau asociații meșteșugărești);
- taxe de înregistrare rezonabile care să încurajeze o mai largă participare.

Pentru a încuraja participarea IMM-urilor, inclusiv a celor concentrate în zone geografice bine delimitate, autoritățile locale, în parteneriat cu asociațiile profesionale, camerele de comerț și părțile interesate, pot oferi asistență la identificarea cazurilor de impact semnificativ asupra mediului. IMM-urile pot, de asemenea, folosi aceste informații în definirea programului ecologic și în definirea obiectivelor de mediu, generale și specifice, ale sistemului lor de management EMAS. De asemenea, se pot dezvolta la nivel regional sau național programe menite să încurajeze participarea IMM-urilor, cum ar fi o abordare pas cu pas care va duce la înregistrarea, la momentul potrivit, în cadrul EMAS. Sistemul funcționează având ca obiectiv evitarea sarcinilor administrative inutile pentru participanți, în special pentru organizațiile mici.

(2) Pentru a încuraja participarea organizațiilor în cadrul EMAS, Comisia și alte instituții ale Comunității, precum și alte autorități publice la nivel național, trebuie să examineze, fără a aduce atingere legislației comunitare, modul în care se poate lua în considerare înregistrarea în cadrul EMAS, în cazul în care acestea definesc criteriile politicii lor în materie de achiziții publice.

(3) Statele membre informează Comisia cu privire la măsurile adoptate în temeiul prezentului articol. Comisia transmite

Parlamentului European și Consiliului informațiile primite de la statele membre imediat ce acestea sunt disponibile și cel puțin o dată la trei ani.

Articolul 12

Informarea

- (1) Fiecare stat membru ia măsurile adecvate pentru a se asigura că:
- (a) organizațiile sunt informate asupra conținutului prezentului regulament;
  - (b) publicul este informat asupra obiectivelor și componentelor principale ale EMAS.

Statele membre folosesc cu precădere, acolo unde este cazul, în colaborare, între altele, cu organizațiile patronale și de protecție a consumatorilor, organizațiile de mediu, sindicatele și instanțele locale, publicațiile profesionale, ziarele locale, campaniile de promovare sau orice alte mijloace funcționale pentru a promova cunoașterea EMAS pe scară largă.

(2) Statele membre informează Comisia cu privire la măsurile adoptate în aplicarea prezentului articol.

(3) Comisia este responsabilă pentru promovarea EMAS la nivel comunitar. Comisia studiază, în consultare cu membrii comitetului prevăzut la articolul 14 alineatul (1), posibilitatea de difuzare a celei mai bune practici pe căi și prin metode adecvate.

Articolul 13

Nerespectarea dispozițiilor

Statele membre iau măsurile juridice sau administrative adecvate în cazul nerespectării dispozițiilor prezentului regulament și comunică aceste măsuri Comisiei.

Articolul 14

Comitetul

(1) Comisia este asistată de un comitet.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul paragraf, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, cu respectarea dispozițiilor articolului 8 din aceasta.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

(3) Comitetul își adoptă regulamentul de procedură.

*Articolul 15***Revizuirea**

(1) În termen de cel mult cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, Comisia reexaminează EMAS pe baza experienței dobândite în cadrul funcționării sale și a evoluțiilor la nivel internațional și, dacă este cazul, propune Parlamentului European și Consiliului modificările adecvate.

(2) Comisia, hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 14 alineatul (2), adaptează toate anexele la prezentul regulament, cu excepția anexei V, pe baza experienței dobândite în cadrul funcționării EMAS și ca răspuns la nevoia identificată de orientare în ceea ce privește cerințele EMAS.

(3) În termen de cel mult cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, Comisia evaluează în special, în cooperare cu statele membre, în ce măsură publicul și celelalte părți interesate utilizează, recunosc și interpretează sigla EMAS, precum și o eventuală necesitate a revizuirii siglei și cerințele privind utilizarea acesteia.

*Articolul 16***Costuri și taxe**

(1) Se poate institui un sistem de taxe în conformitate cu dispozițiile adoptate de statele membre pentru a acoperi costurile administrative legate de procedura de înregistrare a organizațiilor și de atestare și monitorizare a verificatorilor de mediu, precum și pentru alte costuri conexe legate de EMAS.

(2) Statele membre informează Comisia cu privire la măsurile adoptate în aplicarea prezentului articol.

*Articolul 17***Abrogarea Regulamentului (CEE) nr. 1836/93**

(1) Regulamentul (CEE) nr. 1836/93 se abrogă la data intrării în vigoare a prezentului regulament, sub rezerva alineatelor (2)-(5) din prezentul articol.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 19 martie 2001.

Parlamentul European

Președintele

N. FONTAINE

(2) Sistemele de atestare și organismele competente instituite la nivel național în aplicarea Regulamentului (CEE) nr. 1836/93 rămân în vigoare. Statele membre modifică procedurile urmate în cadrul sistemelor de atestare și de către organismele competente în temeiul dispozițiilor corespunzătoare din prezentul regulament. Statele membre se asigură că aceste sisteme sunt complet operaționale în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

(3) Verificatorii de mediu atestați în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 1836/93 pot continua să-și exercite activitățile în conformitate cu cerințele stabilite de prezentul regulament.

(4) Siturile înregistrate în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 1836/93 rămân în registrul EMAS. Respectarea noilor cerințe ale prezentului regulament va fi controlată la data următoarei verificări a unui sit. În cazul în care următoarea verificare trebuie să aibă loc în mai puțin de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, data următoarei verificări poate fi amânată cu 6 luni, cu acordul verificatorului de mediu și al organelor competente.

(5) Alineatele (3) și (4) se aplică și verificatorilor de mediu atestați, precum și siturilor înregistrate în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (CEE) nr. 1836/93, cu condiția ca organismele de atestare în cauză și organismele competente să fi recunoscut că verificatorii de mediu și siturile înregistrate îndeplinesc toate cerințele Regulamentului (CEE) nr. 1836/93 și informează Comisia cu privire la aceasta.

*Articolul 18***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Pentru Consiliu

Președintele

A. LINDH

ANEXA I

A. CERINȚELE SISTEMULUI DE MANAGEMENT DE MEDIU

Sistemul de management de mediu este pus în aplicare în conformitate cu cerințele descrise mai jos (secțiunea 4 a EN ISO 14001:1996) (*):

I-A Cerințe ale sistemului de management de mediu**I-A.1. Cerințe generale**

Organismul (**) stabilește și menține un sistem de management de mediu ale cărui cerințe sunt descrise în prezenta anexă.

I-A.2. Politica de mediu

Conducerea la cel mai înalt nivel al său definește politica de mediu a organismului și se asigură că aceasta

- (a) este adecvată naturii, dimensiunii și impactului ecologic al activităților, produselor sau serviciilor sale;
- (b) include o preocupare pentru îmbunătățirea permanentă și prevenirea poluării;
- (c) include obligativitatea de a respecta legislația și normele de mediu aplicabile, precum și alte cerințe la care subscrie organizația;
- (d) asigură cadrul pentru stabilirea și examinarea obiectivelor și țintelor ecologice;
- (e) este documentată, pusă în aplicare, menținută și comunicată întregului personal;
- (f) este disponibilă publicului.

I-A.3. Planificare**I-A.3.1. Aspecte ecologice**

Organismul stabilește și menține proceduri de determinare a aspectelor ecologice ale activităților, produselor și serviciilor sale pe care le poate controla sau influența pentru identificarea acelor aspecte care au sau pot avea un impact semnificativ asupra mediului. Organismul se asigură că aspectele legate de acest impact semnificativ sunt luate în considerare în stabilirea obiectivelor sale privind mediul.

Organismul menține aceste informații actualizate.

I-A.3.2. Cerințe juridice și de alte tipuri

Organismul stabilește și menține o procedură pentru identificarea și accesul la cerințele juridice și de altă natură la care subscrie organismul, aplicabile aspectelor ecologice ale activităților, produselor sau serviciilor.

I-A.3.3. Obiective și ținte

Organismul trebuie să stabilească și să mențină obiective și ținte ecologice documentate la toate nivelurile și funcțiile.

(*) Textul standardului național este reprodus în prezenta anexă cu permisiunea CEN. Textul integral al standardului național poate fi obținut de la organismele naționale de standardizare, o listă a acestora fiind cuprinsă în prezenta anexă.

(**) Noțiunea de „organism” utilizată în prezenta parte A corespunde definiției „organizației” de la articolul 2 litera (s).

În stabilirea și trecerea în revistă a obiectivelor sale, un organism trebuie să aibă în vedere cerințele juridice și de altă natură, aspectele ecologice semnificative, opțiunile tehnologice, cerințele financiare, operaționale și comerciale, precum și punctele de vedere ale părților interesate.

Obiectivele și țintele trebuie să fie coerente cu politica de mediu, inclusiv cu preocuparea de a preveni poluarea.

I-A.3.4. Programul (programele) de management de mediu

Pentru a-și atinge obiectivele și țintele, organismul trebuie să stabilească și să mențină unul sau mai multe programe. Acesta (acestea) trebuie să includă:

- (a) desemnarea responsabilităților de a îndeplini obiectivele și țintele la fiecare nivel și funcție relevante în cadrul organizației;
- (b) mijloacele și termenele de realizare.

Dacă este cazul, programul (programele) trebuie modificat(e) astfel încât managementul de mediu să se poată aplica, de asemenea, proiectelor referitoare la evoluții noi și la activități, produse sau servicii noi sau modificate.

I-A.4. Punere în aplicare și funcționare

I-A.4.1. Structură și responsabilități

Pentru a facilita eficacitatea managementului de mediu, rolurile, responsabilitățile și autoritățile sunt definite, documentate și comunicate.

Conducerea furnizează resursele esențiale pentru punerea în aplicare și controlul sistemului de management de mediu. Acestea includ resurse umane și competențe specifice și resurse tehnologice și financiare.

Conducerea organismului la cel mai înalt nivel trebuie să numească unul sau mai mulți reprezentanți specifici care, pe lângă alte responsabilități care le revin, trebuie să aibă roluri, responsabilități și competențe bine definite pentru

- (a) a se asigura că cerințele referitoare la stabilirea, punerea în aplicare și menținerea sistemului de management de mediu sunt în conformitate cu prezentul standard internațional;
- (b) a raporta conducerii la cel mai înalt nivel a organismului cu privire la funcționarea sistemului de management de mediu, în vederea examinării și îmbunătățirii.

I-A.4.2. Formare, sensibilizare și competență

Organismul trebuie să identifice nevoile de formare. Organismul trebuie să solicite ca întregul personal a cărui activitate poate crea un impact semnificativ asupra mediului să beneficieze de formarea adecvată.

Organismul trebuie să stabilească și să mențină procedurile de sensibilizare a personalului sau membrilor săi, la toate nivelurile și funcțiile în cauză, asupra

- (a) importanței conformității cu politica de mediu, cu procedurile și cerințele sistemului de management de mediu;
- (b) impactului ecologic semnificativ, real sau potențial, al activităților lor și asupra beneficiilor ecologice ale unei mai bune desfășurări a activității personalului;
- (c) rolului și responsabilităților în conformarea la politica de mediu, la procedurile și cerințele sistemului de management de mediu, inclusiv prevenirea situațiilor de urgență și capacitatea de reacție;
- (d) potențialelor consecințe ale abaterii de la procedurile de funcționare specifice.

Personalul care efectuează sarcini cu impact ecologic semnificativ trebuie să fi dobândit competența necesară printr-o educație adecvată, o formare adecvată și/sau prin experiență.

I-A.4.3. *Comunicare*

În privința aspectelor ecologice și a sistemului de management de mediu, organismul trebuie să stabilească și să mențină proceduri pentru

- (a) a asigura comunicarea internă între diferitele niveluri și diferitele funcții ale organismului;
- (b) a primi și a documenta cererile pertinente din partea părților interesate externe, precum și răspunsurile la acestea.

Organismul trebuie să studieze oportunitatea de a adopta procese de comunicare externă privind aspectele ecologice semnificative și trebuie să-și consemneze decizia în scris.

I-A.4.4. *Documentarea sistemului de management de mediu*

Organismul trebuie să stabilească și să mențină informații, în formă scrisă sau electronică, pentru

- (a) a descrie elementele esențiale ale sistemului de management și interacțiunea acestora;
- (b) a indica unde se găsește documentația din domeniu.

I-A.4.5. *Controlul documentelor*

Organismul trebuie să stabilească și să mențină procedurile pentru controlul tuturor documentelor cerute de prezentul standard internațional, pentru a se asigura că

- (a) acestea pot fi localizate;
- (b) sunt periodic examinate, revizuite și validate de persoane autorizate;
- (c) versiunile curente ale documentelor relevante sunt disponibile în toate locurile de desfășurare a operațiunilor esențiale funcționării eficiente a sistemului de management de mediu;
- (d) documentele ieșite din uz sunt retrase rapid de la toate punctele de difuzare și de utilizare sau protejate în alt mod împotriva unei utilizări neintenționate;
- (e) orice documente ieșite din uz, păstrate în scopuri legale și/sau documentare sunt corect identificate.

Documentația trebuie să fie lizibilă, datată (inclusiv datele de revizuire), ușor de identificat, menținută în ordine și arhivată pentru o perioadă specificată. Se stabilesc și se actualizează proceduri și responsabilități pentru crearea și modificarea diferitelor tipuri de documente.

I-A.4.6. *Control operațional*

Organismul trebuie să identifice acele operațiuni și activități asociate aspectelor ecologice semnificative în conformitate cu politica, obiectivele și țintele sale. Organismul trebuie să planifice și să mențină aceste activități, inclusiv cele de întreținere, astfel încât ele să fie desfășurate în condițiile necesare prin

- (a) pregătirea și actualizarea procedurilor documentate de abordare a situațiilor în care absența lor ar conduce la abateri de la politica de mediu și de la obiectivele și țintele acesteia;
- (b) stipularea criteriilor de operare în cadrul procedurilor;

- (c) stabilirea și menținerea procedurilor legate de aspectele ecologice semnificative și ușor de identificat ale bunurilor și serviciilor utilizate de organism și comunicarea procedurilor și cerințelor relevante furnizorilor și antreprenorilor.

I-A.4.7. *Prevenirea situațiilor de urgență și capacitatea de reacție*

Organismul trebuie să stabilească și să mențină procedurile pentru identificarea potențialelor accidente și să fie capabil să reacționeze astfel încât să prevină și să reducă impactul asupra mediului asociat cu acestea.

Organismul trebuie să-și examineze și să-și revizuiască, dacă este necesar, procedurile de prevenire a situațiilor de urgență și capacitatea de reacție, în special după ce se produc accidente sau apar situații de urgență.

Organismul trebuie, de asemenea, să examineze periodic aceste proceduri, dacă acest lucru este necesar.

I-A.5. *Controlul și acțiunea de corecție*

I-A.5.1. *Monitorizare și măsurare*

Organismul trebuie să stabilească și să mențină procedurile documentate pentru a monitoriza și a măsura periodic caracteristicile operațiunilor și activităților cu impact semnificativ asupra mediului. Acestea trebuie să includă înregistrarea informațiilor care să permită urmărirea funcționării, controalelor operaționale corespunzătoare și a conformității cu obiectivele și țintele ecologice ale organismului.

Echipamentul de monitorizare trebuie calibrat și întreținut, iar înregistrările corespunzătoare se păstrează în conformitate cu procedurile organismului.

Organismul trebuie să stabilească și să mențină o procedură documentată care să permită evaluarea periodică a conformității cu normele și legislația de mediu aplicabile.

I-A.5.2. *Neconformarea și acțiunea preventivă și de corecție*

Organismul trebuie să stabilească și să mențină proceduri de definire a responsabilităților și autorității, pentru a lua măsuri de reducere a oricărui eventual impact, precum și pentru a iniția și finaliza acțiunile preventive și de corecție corespunzătoare.

Orice acțiune preventivă sau de corecție adoptată pentru eliminarea cauzelor neconformării reale sau potențiale trebuie să fie în concordanță cu dimensiunea problemelor și a impactului ecologic considerat.

Organismul trebuie să pună în aplicare și să înregistreze orice schimbări în procedurile documentate ca urmare a acțiunilor preventive și de corecție.

I-A.5.3. *Înregistrări*

Organismul trebuie să stabilească și să mențină proceduri pentru identificarea, menținerea și distrugerea înregistrărilor privind mediul. Acestea trebuie să includă înregistrările privind formarea și rezultatele auditului și ale revizuirilor.

Înregistrările privind mediul trebuie să fie lizibile, ușor de identificat și să facă în mod clar referire la activitatea, produsul sau serviciul în cauză. Acestea trebuie păstrate și actualizate astfel încât să fie ușor de accesat și să fie protejate împotriva oricărui risc de deteriorare sau pierdere. Durata de păstrare trebuie stabilită și înregistrată.

Înregistrările trebuie actualizate, în conformitate cu sistemul și cu organismul, pentru a demonstra conformitatea cu cerințele prezentului standard internațional.

I-A.5.4. *Auditul sistemului de management de mediu*

Organismul trebuie să stabilească și să mențină unul sau mai multe programe și proceduri pentru realizarea periodică de audituri ale sistemului de management de mediu, astfel încât

- (a) să se determine dacă sistemul de management de mediu
  - 1. este în conformitate sau nu cu dispozițiile convenite privind managementul de mediu, inclusiv cu cerințele prezentului standard internațional și
  - 2. a fost corect pus în aplicare și menținut și
- (b) să furnizeze informații conducerii cu privire la rezultatele auditului.

Programul de audit al organismului, inclusiv calendarul, trebuie să se bazeze pe importanța pentru mediu a activității în cauză și pe rezultatele auditurilor precedente. Pentru a fi complete, procedurile de audit trebuie să includă domeniul de aplicare, frecvența și metodologiile auditului, precum și responsabilitățile și cerințele privind desfășurarea auditului și raportarea rezultatelor.

I-A.6. *Evaluarea conducerii*

Conducerea la cel mai înalt nivel a organismului trebuie să treacă în revistă, la intervale pe care și le stabilește, sistemul de management de mediu, pentru a se asigura că este întotdeauna adecvat, suficient și eficient. Procesul de evaluare de către conducere are scopul de a asigura colectarea informațiilor necesare conducerii pentru realizarea acestei evaluări. Această evaluare trebuie documentată.

Evaluarea conducerii trebuie să abordeze eventuala necesitate de a schimba politica, obiectivele și alte elemente ale sistemului de management de mediu pe baza rezultatelor auditului sistemului de management de mediu, a modificării contextului și a preocupării pentru o îmbunătățire permanentă.

Lista organismelor naționale de standardizare

B:	IBN BIN (Institut Belge de Normalisation Belgisch Instituut voor Normalisatie)
DK:	DS (Dansk Standard)
D:	DIN (Deutsches Institut für Normung e. V.)
EL:	ELOT (Ελληνικός οργανισμός τυποποίησης)
E:	AENOR (Asociación Española de Normalización y Certificación)
F:	AFNOR (Association Française de Normalisation)
IRL:	NSAI (National Standards Authority of Ireland)
I:	UNI (Ente Nazionale Italiano di Unificazione)
L:	SEE (Service de l'Energie de l'Etat) (Luxembourg)
NL:	NEN (Nederlands Normalisatie-Instituut)
A:	ON (Österreichisches Normungsinstitut)
P:	IPQ (Instituto Português da Qualidade)
FIN:	SFS (Suomen Standardisoimisliitto r.y)
S:	SIS (Standardiseringsen i Sverige)
UK:	BSI (British Standards Institution).

B. ELEMENTE CARE TREBUIE ABORDATE DE ORGANIZAȚIILE CARE PUN ÎN APLICARE EMAS**1. Respectarea legislației**

Organizațiile sunt în măsură să demonstreze că:

- (a) au identificat și cunosc implicațiile întregii legislații relevante asupra mediului pentru organizație;
- (b) asigură respectarea legislației mediului și
- (c) au instituit proceduri care permit respectarea în permanență de către organizație a cerințelor de mediu în vigoare.

2. Rezultate în domeniul mediului

Organizațiile sunt în măsură să demonstreze că sistemul de management și procedurile de audit iau în considerare rezultatele concrete ale organizației în domeniul mediului în raport cu aspectele ecologice identificate în conformitate cu anexa VI. Evaluarea rezultatelor obținute de o organizație cu privire la obiectivele sale generale și specifice face parte integrantă din procesul de evaluare al conducerii. Organizația se angajează, de asemenea, să îmbunătățească continuu rezultatele sale în ceea ce privește mediul. În acest scop, organizația își poate baza acțiunile pe programele de mediu locale, regionale sau naționale.

Mijloacele pentru a atinge obiectivele generale sau specifice nu pot fi obiective de mediu. În cazul în care organizația posedă mai mult de un sit, fiecare din siturile la care se aplică EMAS respectă toate cerințele EMAS, inclusiv cea privind îmbunătățirea continuă a rezultatelor în ceea ce privește mediul, în conformitate cu definiția dată la articolul 2 litera (b).

3. Comunicarea și relațiile cu exteriorul

Organizațiile sunt în măsură să demonstreze că sunt angajate într-un dialog deschis cu publicul și celelalte părți interesate, în special colectivitățile locale și clienții, în ceea ce privește impactul ecologic al activităților, produselor și serviciilor lor și pentru a identifica preocupările publicului și ale altor părți interesate.

4. Participarea personalului

Pe lângă cerințele enunțate la anexa I, personalul prevăzut la secțiunea A este asociat la procesul de îmbunătățire continuă a rezultatelor obținute de organizație în ceea ce privește mediul. În acest scop, ar trebui să se facă apel la forme adecvate de participare, cum ar fi caietul de sugestii, munca pe echipe, fondată pe proiecte, sau comitete de mediu. Organizațiile vor putea să se inspire din orientările Comisiei privind cea mai bună practică în domeniu. În cazul în care solicită acest lucru, sunt implicați și reprezentanții personalului.

ANEXA II

CERINȚE PRIVIND PROCEDURA DE AUDIT DE MEDIU INTERN**2.1. Cerințe generale**

Scopul auditurilor interne este de a asigura că activitățile desfășurate de o organizație sunt în conformitate cu procedurile stabilite. Auditul permite, de asemenea, identificarea unor eventuale probleme legate de procedurile stabilite, precum și a mijloacelor de îmbunătățire a acestor proceduri. Auditurile efectuate în cadrul unei organizații pot avea un domeniu de aplicare variabil, de la auditul unei simple proceduri până la cel al unui ansamblu de activități complexe. Toate activitățile unei organizații sunt supuse unui audit pe o perioadă dată. Perioada necesară pentru finalizarea auditării tuturor activităților se numește ciclu de audit. În cazul organizațiilor mici, a căror structură nu este complexă, se pot audita toate activitățile în același timp. Pentru aceste organizații, ciclul de audit este intervalul dintre două auditări.

Auditurile interne sunt efectuate de către persoane suficient de independente de activitatea auditată pentru a asigura o evaluare imparțială. Ele pot fi efectuate de membri ai personalului organizației sau de persoane din exterior (angajați ai unei alte organizații sau ai altor divizii ale aceleiași organizații sau consultanți).

2.2. Obiective

Programul de audit de mediu al organizației definește în scris obiectivele fiecărui audit sau ciclu de audit, inclusiv frecvența auditului pentru fiecare activitate.

Obiectivele includ, în special, evaluarea sistemelor de management operaționale și determinarea conformității cu politica și programul organizației, inclusiv respectarea cerințelor de reglementare pertinente în ceea ce privește mediul.

2.3. Domeniu de aplicare

Domeniul global de aplicare a auditurilor sau, dacă este cazul, a fiecărei etape a unui ciclu de audit este clar definit și precizează în mod explicit:

1. domeniile acoperite;
2. activitățile care fac obiectul auditului;
3. criteriile ecologice care trebuie avute în vedere;
4. perioada acoperită de către audit.

Auditul de mediu include evaluarea datelor reale necesare pentru evaluarea rezultatelor în ceea ce privește mediul.

2.4. Organizare și mijloace

Auditurile de mediu sunt efectuate de către persoane sau grupuri de persoane cu expertiza necesară în sectoarele și domeniile controlate, în special cunoștințe și experiență satisfăcătoare în problemele de mediu, manageriale, tehnice și normative relevante, precum și formare și competență suficiente în ceea ce privește tehnicile specifice de audit pentru a atinge obiectivele stabilite. Mijloacele și timpul alocate auditului sunt în concordanță cu domeniul de aplicare și obiectivele auditului.

Auditul se bucură de sprijinul direcției generale a organizației.

Auditorii sunt suficient de independenți de activitățile pe care le controlează pentru a emite o judecată obiectivă și imparțială.

2.5. Planificarea și pregătirea pentru audit

Fiecare audit este planificat și pregătit, obiectivele fiind, în special, de:

- a asigura alocarea resurselor adecvate;
- a asigura faptul că fiecare persoană implicată în operațiunea de audit (inclusiv auditorii, conducerea și personalul) își înțelege rolul și este conștientă de responsabilitățile sale.

Pregătirea include familiarizarea cu activitățile organizației și cu sistemul de management de mediu instituit în cadrul organizației, precum și reexaminarea constatărilor și concluziilor auditurilor anterioare.

2.6. Activitățile de audit

Activitățile de audit includ discuții cu personalul, inspectarea condițiilor de exploatare și a echipamentelor, examinarea registrelor, a procedurilor scrise și a altor documente pertinente, obiectivul fiind de a evalua rezultatele în ceea ce privește mediul ale activității auditate, pentru a stabili dacă acestea corespund standardelor și reglementării aplicabile sau obiectivelor generale și specifice care au fost stabilite și dacă sistemul existent de gestionare a responsabilităților ecologice este eficient și adecvat. Este necesar să se determine eficacitatea întregului sistem de management, în special controlând prin sondaj respectarea acestor criterii.

Operațiunea de audit cuprinde, în special, etapele următoare:

- (a) înțelegerea sistemelor de management;
- (b) evaluarea punctelor forte și a punctelor slabe ale sistemelor de management;
- (c) colectarea informațiilor pertinente;
- (d) evaluarea constatărilor auditului;
- (e) pregătirea concluziilor auditului;
- (f) raportarea constatărilor și concluziilor auditului.

2.7. Raportarea constatărilor și concluziilor auditului

1. Auditorii întocmesc un raport de audit scris, cu formă și conținut adecvate, pentru a asigura o raportare completă și formală a constatărilor și concluziilor auditului la sfârșitul fiecărui audit sau ciclului de audit.

Constatările și concluziile auditului trebuie comunicate formal direcției generale a organizației.

2. Obiectivele fundamentale ale unui raport de audit scris sunt:

- (a) documentarea domeniului de aplicare a auditului;
- (b) informarea conducerii cu privire la respectarea politicii de mediu a organizației și la progresele realizate în domeniul mediului în cadrul organizației;
- (c) informarea conducerii cu privire la eficacitatea și fiabilitatea dispozitivului de monitorizare a impactului organizației asupra mediului;
- (d) demonstrarea necesității acțiunii de corecție, dacă este cazul.

2.8. Consecințele auditului

Operațiunea de audit se încheie prin elaborarea și punerea în aplicare a unui plan de măsuri de corecție adecvate.

Se instituie și se aplică mecanisme adecvate care asigură că rezultatele auditului sunt urmărite.

2.9. Frecvența auditului

Auditul sau ciclul de audit se încheie, după caz, la sfârșitul unei perioade de cel mult 3 ani. Frecvența cu care fiecare activitate este auditată variază în funcție de:

- (a) natura, amploarea și complexitatea activităților;
- (b) semnificația impactului asupra mediului asociat cu acestea;
- (c) importanța și urgența problemelor detectate de auditurile precedente;
- (d) istoricul problemelor de mediu.

Activitățile mai complexe cu impact mai semnificativ asupra mediului sunt controlate cu o frecvență mai mare.

Fiecare organizație își definește programul de audit și frecvența acestora luând în considerare orientările Comisiei, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 14 alineatul (2).

ANEXA III

DECLARAȚIA DE MEDIU**3.1. Introducere**

Obiectivul declarației de mediu este de a informa publicul și celelalte părți interesate cu privire la impactul asupra mediului și rezultatele organizației cu privire la mediu, precum și cu privire la îmbunătățirea continuă a protecției mediului în cadrul organizației. Este totodată și un mijloc de a răspunde preocupărilor părților interesate, identificate în anexa I secțiunea B.3 și considerate importante de către organizație (anexa VI punctul 6.4). Informațiile privind mediul sunt prezentate într-o manieră clară și coerentă în formă tipărită pentru cei care nu au alte mijloace de a le obține. După prima înregistrare și, ulterior, la fiecare trei ani, organizația trebuie să facă accesibile informațiile prevăzute la punctul 3.2 într-o versiune tipărită unificată.

Comisia adoptă orientările referitoare la declarația de mediu în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 14 alineatul (2).

3.2. Declarația de mediu

Imediat după prima sa înregistrare, organizația furnizează, luând în considerare criteriile de la punctul 3.5, informații despre problemele de mediu, ansamblul acestor informații constituind declarația de mediu, pe care verificatorul de mediu trebuie să o valideze. După validare, declarația este transmisă organismului competent, apoi este pusă la dispoziția publicului. Declarația de mediu este un instrument de comunicare și de dialog cu părțile interesate cu privire la rezultatele obținute în ceea ce privește mediul. La redactarea și elaborarea declarației de mediu, organizația ia în considerare nevoile de informare a publicului și a părților interesate.

Informațiile minime care trebuie furnizate sunt următoarele:

- (a) o descriere clară și fără ambiguitate a organizației înregistrate în cadrul EMAS, o prezentare sintetică a activităților, produselor și serviciilor sale, precum și indicarea legăturilor cu eventuale organizații înrudite;
- (b) politica de mediu a organizației și o descriere succintă a sistemului său de management de mediu;
- (c) o descriere a tuturor aspectelor de mediu semnificative, directe și indirecte, care generează un impact semnificativ asupra mediului al organizației și o explicație a naturii impactului în raport cu aceste aspecte (anexa VI);
- (d) o descriere a obiectivelor generale și specifice în raport cu impactul și aspectele ecologice semnificative;
- (e) o sinteză a datelor existente cu privire la rezultatele organizației în raport cu obiectivele sale ecologice generale și specifice corespunzând impactului semnificativ asupra mediului. Sinteza poate include cifre privind emisiile de poluanți, producerea de deșeuri, consumul de materii prime, energie și apă, precum și poluarea sonoră și alte aspecte prevăzute la anexa VI. Datele furnizate trebuie să permită o comparație anuală de evaluare a evoluției rezultatelor obținute de organizație în ceea ce privește mediul;
- (f) alți factori caracterizând rezultatele în ceea ce privește mediul, în special rezultatele obținute în raport cu dispozițiile legale și cu impactul semnificativ asupra mediului;
- (g) numele și numărul de atestare ale verificatorului de mediu și data validării declarației.

3.3. Criterii aplicabile întocmirii de rapoarte cu privire la rezultatele obținute în ceea ce privește mediul

Datele brute generate de un sistem de management de mediu pot fi utilizate în diferite moduri pentru a prezenta rezultatele organizației în materie de mediu. În acest scop, organizațiile pot utiliza indicatori de performanță ecologică pertinenti existenți, asigurându-se că indicatorii existenți:

- (a) oferă o evaluare precisă a rezultatelor organizației;
- (b) sunt ușor de înțeles și nu sunt ambiguu;

- (c) permit compararea rezultatelor unei organizații de la un an la altul, pentru a evalua evoluția rezultatelor sale în ceea ce privește mediul;
- (d) permit, după caz, comparații în raport cu rezultatele de referință sectoriale, naționale sau regionale;
- (e) permit comparații cu cerințele normelor administrative, după caz.

3.4. Actualizarea informațiilor puse la dispoziția publicului

Organizația actualizează anual informațiile prevăzute la punctul 3.2 și cere anual validarea oricăror modificări de către un verificator de mediu. În condițiile stabilite de orientările Comisiei, pe care aceasta le adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 14 alineatul (2), este posibilă derogarea de la frecvența normală de actualizare. După validare, modificările trebuie, de asemenea, comunicate organismului competent și sunt puse la dispoziția publicului.

3.5. Publicarea informațiilor

Organizațiile pot opta să se adreseze diferitelor segmente de public sau diverselor părți interesate prin comunicarea informațiilor generate de sistemul lor de management de mediu și să selecteze, în acest scop, doar o parte a informațiilor din declarația de mediu. Orice informație ecologică publicată de către o organizație poate purta sigla EMAS, cu condiția să fi fost validată de către un verificator de mediu ca fiind:

- (a) exactă și neinducând în eroare;
- (b) argumentată și verificabilă;
- (c) pertinentă și utilizată într-un context adecvat;
- (d) reprezentativă pentru rezultatele globale ale organizației în ceea ce privește mediul;
- (e) fără riscul de a fi interpretată greșit;
- (f) semnificativă în raport cu impactul global asupra mediului,

cu condiția să conțină o trimitere la ultima declarație de mediu a organizației din care a fost extrasă.

3.6. Punerea la dispoziția publicului

Informațiile enumerate la punctul 3.2 literele (a)-(g) care constituie declarația de mediu a unei organizații, precum și informațiile actualizate specificate la punctul 3.4 sunt accesibile publicului, precum și altor părți interesate. Declarația de mediu devine accesibilă publicului. În acest scop, organizațiile sunt încurajate să utilizeze toate metodele disponibile (publicații electronice, biblioteci etc.). Organizația trebuie să poată demonstra vericatorului de mediu că orice persoană interesată de rezultatele organizației în ceea ce privește mediul poate avea acces ușor și liber la informațiile prevăzute la punctul 3.2 literele (a)-(g) și punctul 3.4.

3.7. Responsabilitatea la nivel local

Organizațiile înregistrate în cadrul EMAS pot opta pentru elaborarea unei declarații de mediu care să acopere un număr de locații geografice diferite. Deoarece scopul EMAS este de a responsabiliza organizațiile pe plan local, acestea trebuie să se asigure că impactul semnificativ asupra mediului al fiecărui sit este clar identificat și semnalat în declarația globală.

ANEXA IV

Sigla

Sigla poate fi folosită de către o organizație înregistrată în oricare din cele 11 limbi, cu condiția să folosească următoarea formulare:

	Versiunea 1	Versiunea 2
daneză:	„verificeret miljøledelse”	„bekræftede oplysninger”
germană:	„geprüftes Umweltmanagement”	„geprüfte Information”
greacă:	„επιυεωρημένη περιβαλλοντική διαχείριση”	„επικυρωμένες πληροφορίες”
spaniolă:	„Gestión medioambiental verificada”	„información validada”
finlandeză:	„todennettu ympäristöasioiden hallinta”	„vahivistettua tietoa”
franceză:	„Management environnemental vérifié”	„information validée”
italiană:	„Gestione ambientale verificata”	„informazione convalidata”
olandeză:	„Geverifieerd milieuzorgsysteem”	„gevalideerde informatie”
portugheză:	„Gestão ambiental verificada”	„informação validada”
suedeză:	„Kontrollerat miljöledningssystem”	„godkänd information”

Ambele versiuni ale siglei poartă numărul de înregistrare a organizației.

Sigla este utilizată:

- în trei culori (Pantone nr. 355 verde; Pantone nr. 109 galben; Pantone nr. 286 albastru)
- negru pe alb sau
- alb pe negru.

ANEXA V

ATESTAREA, MONITORIZAREA ȘI ROLUL VERIFICATORILOR DE MEDIU**5.1. Generalități**

Atestarea verificatorilor de mediu se bazează pe principiile generale de competență enunțate la prezenta anexă. Organismele de atestare pot atesta ca verificator de mediu persoane, organisme sau ambele. Cerințele procedurale, precum și criteriile detaliate pentru atestarea verificatorilor de mediu sunt definite pe baza acestor principii de către sistemele naționale de atestare în conformitate cu articolul 4. Procedura de evaluare de către parteneri egali stabilită la articolul 4 are drept scop să asigure conformitatea cu aceste principii.

5.2. Cerințe pentru atestarea verificatorilor de mediu

5.2.1. Următoarele competențe constituie cerințele minime pe care trebuie să le îndeplinească un verificator de mediu ca persoană fizică sau ca organizație:

- (a) cunoașterea și înțelegerea regulamentului, a funcționării generale a sistemelor de management de mediu, a normelor pertinente și a orientărilor furnizate de Comisie în cadrul articolelor 4 și 14 alineatul (2), în aplicarea prezentului regulament;
- (b) cunoașterea și înțelegerea actelor cu putere de lege și a actelor administrative relevante pentru activitatea care face obiectul verificării;
- (c) cunoașterea și înțelegerea problemelor de mediu, inclusiv a dimensiunii ecologice a dezvoltării durabile;
- (d) cunoașterea și înțelegerea aspectelor tehnice ale activității care face obiectul verificării, pertinente pentru aspectele legate de mediu;
- (e) înțelegerea funcționării generale a activității care face obiectul verificării, pentru a evalua adecvarea sistemului de management;
- (f) cunoașterea și înțelegerea cerințelor și metodologiei de audit de mediu;
- (g) competențe referitoare la verificarea informațiilor (declarația de mediu).

Candidatul la funcția de verificator trebuie să furnizeze organismului de atestare căruia i-a prezentat cererea de atestare dovezile corespunzătoare ale cunoștințelor, experienței și capacităților sale tehnice pertinente în domeniile menționate anterior.

De asemenea, verificatorul de mediu trebuie să fie independent, în special față de auditorul sau consultantul responsabil pentru sit, imparțial și obiectiv în desfășurarea activităților sale.

Verificatorul de mediu sau organizația răspunzătoare de verificare garantează, pe de o parte, independența sa și, în cazul unei organizații, independența personalului său, față de orice tip de presiune comercială, financiară sau de alt tip, care le-ar putea influența evaluarea sau ar putea prejudicia încrederea de care se bucură în ceea ce privește independența lor de evaluare și integritatea în desfășurarea activităților lor și, pe de altă parte, faptul că respectă toate normele aplicabile în acest domeniu.

Verificatorul de mediu aplică metode și proceduri atestate, în special mecanisme de control și dispoziții referitoare la confidențialitate, în ceea ce privește cerințele din prezentul regulament în materie de verificare.

În cazul în care verificatorul de mediu este o organizație, aceasta trebuie să dispună de o organigramă, care să poată fi consultată la simpla cerere, indicând structurile organizației și repartizarea responsabilităților în cadrul său și precizând statutul juridic, proprietatea și sursele de finanțare.

5.2.2. Domeniul de aplicare a atestării

Domeniul de aplicare a atestării verficatorilor de mediu este definit în conformitate cu clasificarea activităților economice (cod NACE), astfel cum a fost stabilită de Regulamentul (CEE) 3037/90 ⁽¹⁾ al Consiliului. Domeniul de aplicare a atestării este limitat de competențele verficatorului de mediu. Domeniul de aplicare a atestării ia în considerare amploarea și complexitatea activității, acolo unde este cazul; aceasta se face prin monitorizare.

5.2.3. Cerințe suplimentare pentru atestarea ca verficator de mediu a unei persoane fizice care realizează verificări în mod independent

Verficatorii de mediu, persoane fizice, care realizează verificări în mod independent, în afara respectării cerințelor prevăzute la punctele 5.2.1 și 5.2.2, trebuie să aibă:

- întreaga competență necesară pentru a efectua verificările în domeniile lor atestate;
- un domeniu limitat de aplicare a atestării în funcție de competența lor personală.

Respectarea acestor dispoziții este garantată prin evaluarea realizată înainte de atestare, precum și prin rolul de monitorizare al organismului de atestare.

5.3. Monitorizarea verficatorilor de mediu

5.3.1. Monitorizarea verficatorilor de mediu efectuată de organismul care le-a acordat atestarea

Verficatorul de mediu informează imediat organismul de atestare despre orice schimbare care influențează atestarea care i-a fost acordată sau domeniul de aplicare a acesteia.

Se adoptă dispoziții la intervale regulate care nu depășesc 24 de luni pentru a se asigura că cerințele de atestare sunt respectate în continuare de către verficatorul de mediu și pentru a monitoriza calitatea verificărilor efectuate. Monitorizarea poate consta în audituri administrative, controale ale activității la fața locului, chestionare, examinarea declarațiilor de mediu validate de către verficatorii de mediu și examinarea rapoartelor de verificare. Mijloacele utilizate pentru monitorizare trebuie să fie proporționale cu activitatea desfășurată de verficatorul de mediu.

Orice decizie a organismului de atestare de a retrage sau suspenda atestarea sau de a restrânge domeniul de aplicare a atestării se ia numai după ce verficatorul de mediu i s-a oferit posibilitatea de a fi audiat.

5.3.2. Monitorizarea verficatorilor de mediu care desfășoară activități de verificare într-un alt stat membru decât cel în care li s-a acordat atestarea

Înainte de a întreprinde activități de verificare în alt stat membru decât cel în care au obținut atestarea, verficatorii de mediu atestați într-un stat membru notifică organismul de atestare din celălalt stat membru cu un preaviz de cel puțin patru săptămâni despre:

- detaliile referitoare la atestare, competență și, dacă este cazul, componența echipei;
- data și locul verificării: adresa și datele personale ale persoanelor de contact din organizație, măsurile luate pentru a soluționa problemele legate de cunoștințe juridice și lingvistice, dacă este necesar.

Organismul de atestare poate solicita să i se furnizeze clarificări suplimentare asupra cunoștințelor necesare de limbă și juridice.

Această notificare este comunicată înaintea fiecărei noi verificări.

⁽¹⁾ JO L 293, 24.10.1990, p. 1. Regulament astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 761/93 (JO L 83, 3.4.1993, p. 1).

Organismul de atestare nu impune alte condiții care să aducă atingere dreptului verificatorului de mediu de a presta servicii într-un alt stat membru decât cel în care i s-a acordat atestarea. În special, nu se aplică taxe discriminatorii de notificare. Organismul de atestare nu folosește procedura de notificare pentru a întârzia sosirea verificatorului de mediu. Este necesar să se justifice corespunzător orice problemă privind monitorizarea verificatorului de mediu la data comunicată de către acesta. În cazul în care survin costuri aferente monitorizării, organismul de atestare are dreptul să perceapă taxele corespunzătoare.

În cazul în care organismul de atestare care monitorizează activitatea verificatorului de mediu nu este satisfăcut de calitatea muncii efectuate, raportul de monitorizare este transmis verificatorului de mediu respectiv, organismului care a acordat atestarea, organismului competent sub jurisdicția căruia se află organizația verificată și, în cazul în care litigiul nu este încheiat, adunării organismelor de atestare.

Organizațiile nu pot să refuze organismelor de atestare dreptul de a monitoriza verificatorii de mediu prin evaluări atestate pe durata procesului de verificare.

5.4. Rolul verificatorilor de mediu

5.4.1. Funcția verificatorilor de mediu este de a verifica, fără a aduce atingere competențelor de punere în aplicare ale statelor membre în privința normelor administrative:

- (a) respectarea tuturor cerințelor prezentului regulament: analiză de mediu, dacă este cazul, sistem de management de mediu, audit de mediu și rezultatele acestuia, declarație de mediu;
- (b) fiabilitatea, credibilitatea și acuratețea datelor și informațiilor din:
  - declarația de mediu (anexa III punctele 3.2 și 3.3);
  - informațiile cu caracter ecologic care trebuie validate (anexa III punctul 3.5).

Verificatorul de mediu examinează, în special, cu tot profesionalismul necesar, validitatea tehnică a analizei ecologice, dacă este cazul, a auditului sau a oricărei alte proceduri aplicate de către organizație fără a relua inutil aceste proceduri. Verificatorul de mediu trebuie să efectueze controale prin sondaj pentru a determina dacă rezultatele auditului intern sunt fiabile.

5.4.2. La data primei verificări, verificatorul de mediu verifică, în special, dacă organizația respectă următoarele cerințe:

- (a) un sistem de management de mediu complet operațional, care să îndeplinească cerințele din anexa I;
- (b) un program complet planificat de audit, în conformitate cu cerințele din anexa II, a cărui punere în practică a debutat deja, astfel încât cel puțin domeniile cu cel mai mare impact ecologic să fie acoperite;
- (c) efectuarea unei evaluări de către conducere;
- (d) elaborarea unei declarații de mediu în conformitate cu dispozițiile anexei III, punctul 3.2.

5.4.3. Respectarea legislației

Verificatorul de mediu se asigură că organizația a stabilit proceduri pentru controlul acelor aspecte de mediu ale operațiunilor desfășurate sub incidența legislației interne sau comunitare relevante și că procedurile pot asigura respectarea acestei legislații. Controalele efectuate în cadrul auditului permit, în special, să se stabilească dacă procedurile existente pot asigura respectarea legislației.

Verificatorul de mediu nu validează declarația de mediu în cazul în care, în timpul procedurii de verificare, observă, de exemplu prin controale prin sondaj, că organizația nu respectă legislația.

5.4.4. Definirea organizației

În timpul verificării sistemului de management de mediu și al validării declarației de mediu, verificatorul de mediu se asigură că părțile componente ale organizației sunt definite fără ambiguitate și corespund diviziunii reale a activităților. Conținutul declarației acoperă în mod clar diferitele componente ale organizației cărora li se aplică EMAS.

5.5. Condiții de desfășurare a activităților verificatorului de mediu

5.5.1. Verificatorul de mediu intervine, în cadrul atribuțiilor care i-au fost conferite pe baza unui acord scris cu organizația, care definește domeniul său de activitate, dă verificatorului posibilitatea de a acționa într-o manieră profesională și independentă și obligă organizația să coopereze corespunzător.

5.5.2. Verificarea include examinarea documentației, o vizită la organizație, cuprinzând, în special, interviuarea personalului, elaborarea unui raport către conducerea organizației și soluțiile propuse de organizație la problemele expuse în raport.

5.5.3. Documentația examinată înainte de vizită include informațiile generale despre organizație și activitățile sale, politica și programul de mediu, descrierea sistemului de management de mediu operațional în cadrul organizației, detaliile privind analiza de mediu sau auditul de mediu, raportul acestei evaluări sau al auditului și orice acțiune de corecție adoptată și proiectul de raport asupra mediului.

5.5.4. Verificatorul de mediu redactează un raport către conducerea organizației. În acesta se precizează următoarele:

- (a) toate aspectele relevante ale activității desfășurate de verificatorul de mediu;
- (b) punctul de plecare al organizației în vederea punerii în aplicare a unui sistem de management de mediu;
- (c) în general, cazurile de nerespectare a dispozițiilor prezentului regulament, în special:
  - lacunele tehnice ale analizei sau ale metodologiei de audit de mediu, ale sistemului de management de mediu sau ale oricărui proces pertinent;
  - neconcordanțele cu proiectul de declarație de mediu, precum și detaliile modificărilor sau completărilor care trebuie aduse acestuia;
- (d) comparația cu declarațiile precedente și evaluarea rezultatelor organizației.

5.6. Frecvența verificărilor

După consultarea organizației, verificatorul de mediu concepe un program pentru a se asigura că toate elementele necesare înregistrării în cadrul EMAS sunt verificate pe o perioadă care nu depășește 36 de luni. De asemenea, verificatorul validează, la intervale care nu depășesc 12 luni, orice informații actualizate din declarația de mediu. Se poate deroga de la frecvența de efectuare a actualizărilor în condițiile stabilite de orientările Comisiei adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 14 alineatul (2).

ANEXA VI

ASPECTE ECOLOGICE**6.1. Generalități**

Orice organizație examinează toate aspectele ecologice ale activităților, produselor și serviciilor sale și decide, pe baza criteriilor furnizate de legislația comunitară, care dintre acestea au un impact semnificativ asupra mediului, pentru a stabili obiectivele ecologice generale și specifice. Aceste criterii sunt puse la dispoziția publicului.

Organizația examinează aspectele ecologice, atât directe, cât și indirecte, ale activităților, produselor și serviciilor sale.

6.2. Aspecte ecologice directe

Acestea se referă la activitățile unei organizații pe care aceasta le controlează și care pot include, dar nu se limitează la:

- (a) emisiile în aer;
- (b) deversările în apă;
- (c) evitarea, reciclarea, re folosirea, transportarea și eliminarea deșeurilor solide sau de alt tip, în special a deșeurilor periculoase;
- (d) exploatarea și contaminarea terenului;
- (e) utilizarea resurselor naturale și a materiilor prime (inclusiv a energiei);
- (f) probleme locale (zgomot, vibrații, mirosuri, praf, aspect vizual etc.);
- (g) probleme de transport (atât al bunurilor și al serviciilor, cât și al personalului);
- (h) riscurile de accidente ecologice și impactul asupra mediului, care apare sau poate să apară ca urmare a incidentelor, accidentelor sau situațiilor de urgență potențiale;
- (i) efectele asupra biodiversității.

6.3. Aspecte ecologice indirecte

Activitățile, produsele și serviciile unei organizații pot fi la originea unor aspecte ecologice semnificative asupra cărora aceasta nu are control absolut.

Acestea includ, dar nu se limitează la:

- (a) probleme legate de produse (proiectare, dezvoltare, ambalaj, transport, utilizare și reciclare/eliminare a deșeurilor);
- (b) investiții de capital, acordarea de împrumuturi și servicii de asigurări;
- (c) noi piețe;
- (d) gama și natura serviciilor (de exemplu, transport sau catering);
- (e) decizii administrative sau de planificare;
- (f) compoziția gamei de produse;
- (g) rezultatele obținute și practicile în ceea ce privește mediul ale antreprenorilor, subcontractanților și furnizorilor.

Organizațiile trebuie să demonstreze că aspectele ecologice semnificative asociate cu procedurile acestora de achiziții publice au fost identificate și că impactul semnificativ asociat cu aspectele ecologice este gestionat în cadrul sistemului de management de mediu. Organizația trebuie să depună toate eforturile pentru ca furnizorii și toți cei care acționează în numele său să respecte politica sa de mediu în cadrul execuției contractului.

În cazul aspectelor ecologice indirecte, organizația trebuie să evalueze influența pe care o poate avea asupra acestora și măsurile pe care le poate lua pentru a le diminua impactul.

6.4. Importanța aspectelor ecologice

Organizația are responsabilitatea de a defini criteriile de evaluare a importanței aspectelor ecologice ale activităților, produselor și serviciilor sale, pentru a determina care dintre acestea au un impact ecologic semnificativ. Criteriile elaborate de către o organizație sunt complete și pot fi supuse unui control independent, pot fi reproductibile și accesibile publicului.

Elementele avute în vedere la stabilirea criteriilor de evaluare a importanței aspectelor ecologice ale unei organizații includ, dar nu se limitează la:

- (a) informații despre condițiile de mediu pentru identificarea activităților, produselor și serviciilor organizației cu impact asupra mediului;
- (b) datele existente ale organizației cu privire la consumul de materii prime și de energie, precum și la riscurile legate deversări, producția de deșeuri și emisii poluante;
- (c) punctele de vedere exprimate de părțile interesate;
- (d) activitățile ecologice reglementate ale organizației;
- (e) activitățile de achiziții publice;
- (f) proiectarea, dezvoltarea, producția, distribuția, service-ul, utilizarea, re folosirea, reciclarea și eliminarea produselor organizației;
- (g) acele activități ale organizației care implică cele mai mari costuri și beneficii ecologice.

La evaluarea importanței impactului activităților organizației asupra mediului, organizația nu ia în considerare doar condițiile normale de exploatare, ci și pe cele de punere în funcțiune sau încetare a operațiunilor, precum și a condițiile de urgență previzibile. Se iau în considerare activitățile trecute, prezente și planificate.

ANEXA VII

ANALIZA DE MEDIU**7.1. Generalități**

Organizațiile care nu au furnizat informațiile necesare pentru identificarea și evaluarea aspectelor ecologice semnificative prevăzute la anexa VI trebuie să își stabilească situația actuală în raport cu mediul printr-o analiză. Scopul acesteia este examinarea tuturor aspectelor ecologice ale organizației ca etapă de bază pentru stabilirea unui sistem de management de mediu.

7.2. Cerințe

Analiza de mediu trebuie să acopere cinci domenii principale:

- (a) cerințe ale actelor cu putere de lege, normelor administrative și de altă natură sub incidența cărora se află organizația;
  - (b) identificarea tuturor aspectelor ecologice semnificative cu impact semnificativ asupra mediului în sensul anexei VI, aceste aspecte fiind determinate și măsurate, dacă este cazul, și întocmirea unui registru al aspectelor considerate semnificative;
  - (c) descrierea criteriilor de evaluare a caracterului semnificativ al impactului asupra mediului în conformitate cu punctul 6.4 din anexa VI;
  - (d) examinarea practicii și procedurilor existente de management de mediu;
  - (e) evaluarea rezultatelor anchetelor întreprinse cu privire la incidente anterioare.
-

ANEXA VIII

INFORMAȚII PENTRU ÎNREGISTRARE

Cerințe minime

Denumirea organizației: Adresa organizației: Persoană de contact: Cod NACE al activității: Număr de angajați:
Numele verificatorului de mediu: Număr de atestare: Domeniu de atestare: Data următoarei declarații de mediu:
Denumirea autorității sau autorităților răspunzătoare de aplicarea legislației de care depinde organizația și datele personale ale persoanelor de contact din cadrul acestei/acestor autorități:

Întocmit la ....., .../.../2000

Semnătura reprezentantului organizației

...

_____